

khježi, a twojemu roškasowanju dyrbi wschitkón mój lud pošlischny bycz; jenož wo kralowski stól chzu ja wyschi bycz, dyžli ty." A Faraon szahny swoj perschczeni s ruki a týkný jón Josefej na ruku a woblecze jeho bjetu židu, powiżny stóly reczas na jeho schiju a fasasche jeho na swojim wosu wosycz a psched nim wotacj: „Abrech!” (t. j. „Sibuječe kolena!”) a menowasche jeho Psomtomfanech (t. j. swjeta sbóžnik). Josef bje 30 ljet stary, jako psched Faraonom stejesche. A won pscheczaha zyly egyptowski kraj a shromadzowasche ptodv tych sydom dobrych ljet a našípa žita jara wulzy wele, jako pjeska pschi morju. Potom pschindzechu te sydom drohe ljeta, a biesche drohota we wschjech krajach. Hdijž pak lud k Faraonej wo khleb wotacze, dzesche won: „Dzieje k Josefei a cžincze, schtož wam praji.” A se wschitkich krajow pschindzechu do Egiptowskeje, kupo-wacj pola Zesefa. — A Josefej narodzischtaj so dwaj synai: Efraim a Manasse.

§. 22. Prjene puczowanje Josefovych bratow do Egiptowskeje.

(1 Mojs. 42.)

1. Tež w kraju Kanaani bje drohota. Jako pak Jakub wi-dzesche, so bje w Egiptowskej žito na pschedan, reknú won k swojim synam: „Cžehincze tam delje a nakupeže nam žita, so bychmy živi byli a newumreli.” Ale Benjamina, Josefowego bratra, nepóšla Jakub szobu, pschetoz won dzesche, na neho móhlo njekajke nesbozie pschincz. Tak pschindzechu Izraelowi synojo, žito kupo-wacj, a panichu psched Josefom delje. Josef spósnia jich, djerzesche so pak pscheczivo nim jako zuſy, ryczesche mótrje s nimi a dzesche: „S wotkal sze pschijschli?” Woni wotmolwicju: „S kananejskeho kraja.” Ale woni jeho nespósnachu. A Josef spomni na te szony, fotrež bjechu so jemu wot nich džale a dzesche k nim: „Wy sze wobhonerjo a sze pschijschli wohladowacj, hdje je tón kraj wotewreny.” Woni wotmolwicju: „Nje, mój kneže, twoji wotroczy su pschijschli žito kupo-wacj; my sny cžesni, a nejsmy nihdy wobhonerjo byli. My sny dwanaczjo bratsja, jeneho muža synojo s kananejskeho kraja, a hlaš tón najmłodst je hishcze pola naschego nana, a tón jedyn wjazy neje.” Josef dzesche k nim: „To je, schtož hižom sny wam prajit: wobhonerjo sze! Wy nedýrbicze wotšal pschincz, khiba so wasch mltodsi bratr ssem pschindje. Poszczelcze jeneho wot waž, so by wa-